

[Finansministeren.]

burde udvise samfundssind, så skal jeg kun gå ind i denne sag på én ganske bestemt led, nemlig ved at sige til hr. Poulsgaard, at reguleringen af folketingsmændenes vederlag, der altså følger reglerne for højere lønnede tjenestemænd, i den kommende periode vil andrage 3,41 pct. – det er det tal, der kan sammenlignes med folketingsbeslutningens 6 pct. Der vil altså være tale om – og det håber jeg vil være en trøst for hr. Poulsgaard – at folketingsmedlemmerne får en meget betragtelig reallønsnedgang i den periode, der kommer. Og for at tænde endnu mere lys i hr. Poulsgaards hjerte vil jeg tilføje, at ministrene får en fremgang på 2,62 pct. – altså stadig væk med et tal, der kan sammenlignes med de 6 pct. – de får altså også en meget betragtelig reallønsnedgang i den kommende periode.

Melchior (CD):

Meget, meget kort om ministrenes lønniveau. Hr. Poulsgaard var inde på, at vores ministre ikke er dygtige nok. Jeg melder mig aldeles frivilligt som impressario for finansministeren og også for andre tilstedeværende ministre, idet jeg vil påtage mig i det frie erhvervsliv at skaffe dem den dobbelte løn af, hvad de tjener som ministre. Det må vel være et udtryk for dygtighed. I hvert fald er jeg ikke i tvivl om, at de kunne opnå dette; derfor gør de deres fulde skyldighed og mere til ved at sidde her.

Kun et ord endnu om hr. Poulsgaards udtalelser som privatmand. Jeg husker, at der var en mand, der også sagde »A« om sig selv, det var forhenværende statsminister Knud Kristensen, han optrådte også her i tinget og ude omkring en overgang som privatmand, derefter måtte han ophøre med at være politiker. Jeg kunne tænke mig, at noget lignende kunne ske for hr. Poulsgaard efter denne distinktion med hensyn til, hvornår han udtaler sig privat og hvornår han udtaler sig som politiker.

Freddy Madsen (DKP):

Hvis ikke det var så tragisk, kunne jeg efterhånden godt være begyndt at synes, det var ganske morsomt under hr. Poulsgaards indlæg. Jeg har forstået, at hele intentionen var, at staten skulle spare, og at lønningerne skulle sættes ned, for at der skulle vises vej for en indkomstpølitik. Men nu står hr. Poulsgaard pludselig heroppe og siger, at han vedgår,

hvad han har sagt i sin bog, at hvis bare politikerne var dygtige nok, så måtte de gerne få mere i løn, end de får på nuværende tidspunkt. Men det, det drejer sig om, er at de er så dårlige og så uduelige. Det synes jeg såmænd også de på mange områder er til at lave politik. Der melder sig i denne forbindelse et meget interessant spørgsmål, som jeg synes hr. Poulsgaard skulle redegøre noget nærmere for. Hvis det nu er de dygtigste, som skal udvælges – som skal »kaldes«, må det vel blive – hvordan skal de så udvælges? Betyder det, at befolkningen ikke længere frit skal vælge, hvem de vil have ind i folketinget? Hvad er det så for nogle kriterier, folketingsmændene skal udnævnes på? For så må det vel blive en slags udnævnelse. Skal der afholdes en eller anden eksamen, og hvad skal den indeholde? Hvordan vil hr. Poulsgaard nå frem til disse dygtige, som han vil have til at sidde i dette ting, og som jeg forstår hr. Poulsgaard gerne vil være den der skal bestemme intelligensgraden for? Det synes jeg vi har krav på at få at vide, for det rører ved noget meget elementært. Nu er det ikke længere et lønspørgsmål, nu er det et spørgsmål om, hvordan vi skal vælge til folketinget her i landet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne have lov til at vende lidt tilbage til dette, at man bruger et sæt argumenter, når det passer, og et andet sæt argumenter, når det passer. For et øjeblik siden glædede hr. Poulsgaard sig over, at der af dette folketing var gennemført regler, ifølge hvilke folketingsmændenes lønninger var gået ned – i sammenligning med de tidligere regler – med 10.000–15.000 kr., og han påstod oven i købet, at det var i overensstemmelse med fremskridtspartiets ønsker. Kan hr. Poulsgaard så forklare, hvorfor fremskridtspartiet stemte imod dem? Man kan ikke bruge argumenterne sådan efter forgodtbefindende.

Tror hr. Poulsgaard ikke, at det i længden ville gavne ham, at han havde samme argumentation som privatmand og som politiker? Tror han ikke, det går ham som de mennesker, der værner sig til at lyve, at de ikke kan holde rede på sandheden?

Chr. Christensen (KrF):

Hr. Poulsgaard sagde så venligt i sit indlæg heroppe, at jeg talte varmt for de offentligt an-